ROZSUDEK TRIBUNÁLU (šestého senátu)

15. září 2011 *

Ve věci T-434/09,

Centrotherm Systemtechnik GmbH, se sídlem v Brilon (Německo), zastoupená J. Albrechtem a U. Vormbrockem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), zastoupenému G. Schneiderem a R. Manea, jako zmocněnci,

žalovanému,

* Jednací jazyk: němčina.

další účastnicí řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Tribunálem, je

centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG, se sídlem v Blaubeuren (Německo), zastoupená O. Löffelem, advokátem,

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 25. srpna 2009 (věc R 6/2008-4) ohledně řízení o zrušení mezi společnostmi centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG a Centrotherm Systemtechnik GmbH,

TRIBUNÁL (šestý senát),

ve složení E. Moavero Milanesi, předseda, N. Wahl (zpravodaj) a S. Soldevila Fragoso, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: T. Weiler, rada,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Tribunálu dne 26. října 2009,

s přihlédnutím k vyjádření OHIM k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 15. února 2010,

s přihlédnutím k vyjádření vedlejší účastnice k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 2. února 2010,

s přihlédnutím k návrhům účastníků řízení na uskutečnění jednání,

s ohledem na usnesení ze dne 30. března 2011 o spojení věcí T-427/09 a T-434/09 za účelem ústní části řízení,

po jednání konaném dne 5. května 2011,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Dne 7. září 1999 podala žalobkyně, společnost Centrotherm Systemtechnik GmbH, u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) přihlášku ochranné známky Společenství na základě nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146) ve znění pozdějších předpisů [nahrazeného nařízením Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1)].

2 Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je slovní označení CENTROTHERM.

3 Výrobky a služby, pro které byl zápis požadován, spadají do tříd 11, 17, 19 a 42 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, pro každou z těchto tříd odpovídají následujícímu popisu:

– třída 11: „Potrubí k odvodu spalin pro vytápěcí zařízení, komínové roury, trubky pro kotle k vytápěcím zařízením; držáky pro plynové hořáky; mechanické součástky vytápěcích, klimatizačních, parních, sušících a ventilačních zařízení; zařízení na filtraci vzduchu a jejich součástky; mechanické součástky plynových zařízení; kohoutky pro potrubí; komínová dmychadla“;

– třída 17: „Spojky na potrubí, objímky na potrubí, výztuže pro potrubí, trubky, výše uvedené nekovové výrobky; těsnění, těsnící materiál; materiál na těsnění a na izolaci; umělé hmoty jako polotovary; výrobky z umělé hmoty zahrnuté do třídy 17“;

– třída 19: „Stavební hmoty; trubky, kanalizace, zvláště pro stavebnictví; kanalizace vody, odpadní trubky; výztuže pro stavebnictví; obložení stěn, stavební panely, panely; nástavce na komíny, kouřové šachty u komínů, poklopy na komíny, komínové nástavce, komínové pláště, výše uvedené nekovové výrobky“;

– třída 42: „Architektonické poradenství, stavební plánování, inženýrské služby, technické plánování projektů; expertizy“.

4 Ochranná známka CENTROTHERM byla pro výrobky a služby uvedené v bodě 3 výše zapsána dne 19. ledna 2001 jako ochranná známka Společenství.

5 Dne 7. února 2007 vedlejší účastnice, společnost centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG, podala u OHIM na základě článku 15 a čl. 50 odst. 1 písm. a) nařízení č. 40/94 [nyní článek 15 a čl. 51 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009] návrh na zrušení ochranné známky CENTROTHERM pro všechny zapsané výrobky a služby.

6 Návrh na zrušení byl dne 15. února 2007 oznámen žalobkyni, která byla vyzvána k tomu, aby ve lhůtě tří měsíců předložila případné vyjádření a důkazy o skutečném užívání sporné ochranné známky.

7 Ve svém vyjádření ze dne 11. května 2007 žalobkyně návrh na zrušení zpochybnila a za účelem prokázání skutečného užívání své ochranné známky předložila následující dokumenty:

– čtrnáct digitálních fotografií;

– čtyři faktury;

– prohlášení nazvané „eidesstattliche Versicherung“ (čestné prohlášení) vystavené panem W. jakožto jednatelem žalobkyně.

8 Žalobkyně prohlásila, že má řadu dalších kopií faktur, které odmítla předložit z důvodů důvěrnosti. Žalobkyně, která uvedla, že může předložit jiné dokumenty, požádala zrušovací oddělení OHIM, aby v důsledku toho přijalo procesní opatření pro případ, že by vyžádalo, aby do spisu byly založeny jiné jednotlivé důkazy a dokumenty.

9 Dne 30. října 2007 zrušovací oddělení ochrannou známku CENTROTHERM zrušilo, když konstatovalo, že důkazy poskytnuté žalobkyní nejsou dostatečné k prokázání skutečného užívání uvedené ochranné známky.

10 Dne 14. prosince 2007 žalobkyně proti tomuto rozhodnutí podala odvolání, kterému čtvrtý odvolací senát OHIM částečně vyhověl rozhodnutím ze dne 25. srpna 2009 (dále jen „napadené rozhodnutí"). Žalobkyně zejména uvedla, že jí zrušovací oddělení mělo požádat o jiné informační dokumenty. Zrušovacímu oddělení rovněž vytýkala, že nezohlednilo dokumenty obsažené ve spisu v jiné věci, která u OHIM rovněž probíhá ve věci ochranné známky CENTROTHERM.

11 Odvolací senát rozhodnutí zrušovacího oddělení zrušil a návrh na zrušení zamítl pro výrobky „potrubí k odvodu spalin pro vytápěcí zařízení, komínové roury, trubky pro kotle k vytápěcím zařízením; držáky pro plynové hořáky; mechanické součástky vytápěcích zařízení; mechanické součástky plynových zařízení; kohoutky pro potrubí; komínová dmychadla" spadající do třídy 11, „spojky na potrubí, objímky na potrubí, výztuže pro potrubí, trubky, výše uvedené nekovové výrobky" spadající do třídy 17 a „trubky, kanalizace, zvláště pro stavebnictví; odpadní trubky; kouřové šachty u komínů" spadající do třídy 19. Ve zbývající části odvolací senát odvolání zamítl.

12 Odvolací senát měl konkrétně za to, že důkaz o skutečném užívání ochranné známky CENTROTHERM pro období pěti let předcházející předložení návrhu na zrušení, ke kterému došlo dne 7. února 2007 (dále jen „relevantní období"), byl u výrobků uvedených v bodě 11 výše předložen, jelikož fotografie poskytnuté žalobkyní prokazují povahu užívání ochranné známky a předložené faktury osvědčují, že zmíněné výrobky byly uváděny na trh pod spornou ochrannou známkou.

13 Odvolací senát však měl za to, že žalobkyně jako důkaz týkající se ostatních výrobků a služeb, pro které byla ochranná známka CENTROTHERM zapsána (viz bod 3 výše), předložila pouze prohlášení svého jednatele, což podle odvolacího senátu nestačí k prokázání skutečného užívání ochranné známky. V tomto ohledu odvolací senát poznamenal, že zrušovací oddělení nebylo povinno požádat o jiné dokumenty ani zohlednit spis v jiné věci, která u OHIM rovněž probíhá.

Návrhová žádání účastníků řízení

14 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

– zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž vyhovělo návrhu na zrušení ochranné známky CENTROTHERM;

– uložil OHIM a vedlejší účastnici náhradu nákladů řízení.

15 OHIM navrhuje, aby Tribunál:

– zamítl žalobu;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

16 Vedlejší účastnice navrhuje, aby Tribunál žalobu zamítl.

Právní otázky

17 Žalobkyně na podporu své žaloby vznáší tři žalobní důvody směřující ke zrušení, jakož i námitku protiprávnosti. Žalobní důvody vycházejí z nesprávného posouzení důkazů o užívání předložených před zrušovacím oddělením OHIM, z porušení povinnosti zkoumat skutečnosti z moci úřední v souladu s čl. 76 odst. 1 nařízení č. 207/2009 a z nezohlednění důkazů předložených před odvolacím senátem. Námitka protiprávnosti je uplatňována podpůrně proti pravidlu 40 odst. 5 nařízení Komise (ES) č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení č. 40/94 (Úř. věst. L 303, s. 1) v platném znění.

K prvnímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z nesprávného posouzení důkazů o užívání předložených před zrušovacím oddělením

Argumenty účastníků řízení

18 Žalobkyně tvrdí, že písemnosti předložené před zrušovacím oddělením (viz bod 7 výše) prokazují právně dostačujícím způsobem skutečné užívání ochranné známky CENTROTHERM, jelikož obsahují informace o místě, čase, rozsahu a povaze užívání sporné ochranné známky pro všechny výrobky a služby uvedené v bodě 3 výše.

19 Odvolacímu senátu zvláště vytýká, že nezohlednil důkazní hodnotu čestného prohlášení jejího jednatele. V tomto ohledu tvrdí, že je třeba mít za to, že uvedené prohlášení je jako celek správné, jelikož ve značné míře převažující část skutečností obsažených v tomto prohlášení je podpořena dodatečnými důkazy figurujícími ve spise.

20 OHIM a vedlejší účastnice navrhují, aby byl tento žalobní důvod zamítnut.

Závěry Tribunálu

21 Úvodem je třeba připomenout řízení a cíl sledovaný sankcí zrušení, jakož i zásady upravující provádění důkazů v řízení o zrušení.

22 Z článku 15 odst. 1 prvního pododstavce a z čl. 51 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009 vyplývá, že ke zrušení práv majitele ochranné známky Společenství dojde na základě návrhu podaného u OHIM, jestliže ochranná známka nebyla po nepřerušené období pěti let v Evropské unii řádně užívána pro výrobky nebo služby, pro které je zapsána, a pro toto neužívání neexistují řádné důvody.

23 Pravidlo 40 odst. 5 nařízení č. 2868/95 stanoví, že v případě žádosti o zrušení vyzve OHIM majitele ochranné známky Společenství, aby ve lhůtě stanovené OHIM předložil důkaz o skutečném používání známky. Není-li důkaz ve stanovené lhůtě předložen, bude ochranná známka Společenství zrušena. Podle pravidla 22 odst. 3 nařízení č. 2868/95, které se použije na návrhy na zrušení na základě pravidla 40 odst. 5 téhož nařízení, se důkaz o užívání ochranné známky musí týkat místa, času, rozsahu a povahy užívání ochranné známky.

24 Důvod požadavku, podle něhož musí být ochranná známka k tomu, aby byla chráněna na základě unijního práva, skutečně užívána, spočívá v tom, že rejstřík OHIM nelze pokládat za strategické a statické úložiště, přiznávající neaktivnímu majiteli legální monopol neurčitého trvání. V souladu s desátým bodem odůvodnění nařízení č. 207/2009 musí naopak uvedený rejstřík věrně odrážet označení, která podniky užívají na trhu skutečně k rozlišování svých výrobků a služeb v hospodářské oblasti (viz v tomto smyslu a obdobně usnesení Soudního dvora ze dne 27. ledna 2004, La Mer Technology, C-259/02, Recueil, s. I-1159, body 18 až 22).

25 Podle judikatury je ochranná známka skutečně užívána, je-li užívána v souladu s její hlavní funkcí, kterou je zaručit totožnost původu výrobků nebo služeb, pro které byla zapsána, aby vytvořila nebo zachovala odbyt pro tyto výrobky a služby, s vyloučením symbolického užití, které slouží pouze k zachování práv plynoucích z ochranné známky. Navíc podmínka týkající se skutečného užívání ochranné známky vyžaduje, aby byla ochranná známka tak, jak je chráněna na relevantním území, užívána

veřejně a navenek [viz rozsudek Tribunálu ze dne 27. září 2007, La Mer Technology v. OHIM – Laboratoires Goëmar (LA MER), T-418/03, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 54 a citovaná judikatura].

26 Třebaže pojem skutečné užívání tedy brání jakémukoli minimálnímu a nedostatečnému užívání k tomu, aby se mělo za to, že ochranná známka je na určitém trhu reálně a skutečně užívána, nic to nemění na tom, že cílem požadavku skutečného užívání není vyhodnocení obchodního úspěchu ani kontrola hospodářské strategie podniku nebo to, aby byla ochrana ochranných známek vyhrazena pouze jejich obchodnímu využití, které je kvantitativně rozsáhlé [rozsudek Tribunálu ze dne 23. února 2006, Il Ponte Finanziaria v. OHIM – Marine Enterprise Projects (BAINBRIDGE), T-194/03, Sb. rozh. s. II-445, bod 32].

27 K přezkumu skutečného užívání dotčené ochranné známky je třeba konkrétně v projednávaném případě provést globální posouzení dokumentů, které byly založeny do spisu, se zohledněním všech relevantních faktorů projednávaného případu. Takové posouzení musí být založeno na souhrnu skutečností a okolností způsobilých prokázat její skutečné obchodní využívání, zvláště na užívání, která jsou v dotyčném hospodářském odvětví považována za odůvodněná za účelem udržení nebo získání podílu na trhu pro výrobky nebo služby chráněné ochrannou známkou, na druhu těchto výrobků nebo služeb, znacích daného trhu a na rozsahu a četnosti užívání ochranné známky (viz výše uvedený rozsudek LA MER, body 53 až 55 a citovaná judikatura).

28 Ohledně rozsahu užívání dotčené ochranné známky je třeba přihlédnout zejména jednak k obchodnímu objemu představovanému souhrnem všech úkonů spojených s užíváním, a jednak k délce časového období, během kterého došlo k úkonům spojeným s užíváním, jakož i k četnosti těchto úkonů (viz výše uvedený rozsudek LA MER, bod 56 a citovaná judikatura). Toto posouzení předpokládá určitou vzájemnou závislost mezi zohledňovanými faktory. Nízký objem výrobků nebo služeb uváděných

na trh pod uvedenou ochrannou známkou tak může být vyvážen větší četností nebo určitou časovou stálostí při užívání této ochranné známky a naopak (viz výše uvedený rozsudek LA MER, bod 57 a citovaná judikatura).

29 Čím je však objem obchodního využívání ochranné známky omezenější, tím je nezbytnější, aby majitel ochranné známky dodal doplňující údaje, které mohou rozptýlit případné pochybnosti o skutečném užívání dotyčné ochranné známky [rozsudek Tribunálu ze dne 18. ledna 2011, Advance Magazine Publishers v. OHIM – Capela & Irmãos (VOGUE), T-382/08, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 31].

30 Skutečné užívání ochranné známky mimoto nelze prokázat na základě pravděpodobnosti nebo domněnek, ale musí se zakládat na konkrétních a objektivních okolnostech, které prokazují skutečné a dostatečné užívání ochranné známky na dotčeném trhu (viz výše uvedený rozsudek LA MER, bod 59 a citovaná judikatura).

31 S ohledem na tyto úvahy je třeba posoudit, zda měl odvolací senát správně za to, že důkazy předložené žalobkyní neprokazují skutečné užívání ochranné známky CENTROTHERM pro ostatní výrobky a služby, které nejsou uvedeny v bodě 11 výše.

32 Je třeba připomenout, že důkazy, které žalobkyně poskytla zrušovacímu oddělení k prokázání skutečného užívání své ochranné známky, jsou čestné prohlášení jejího jednatele, čtyři faktury a čtrnáct digitálních fotografií.

33 Úvodem je třeba uvést, že podle ustálené judikatury je k posouzení důkazní hodnoty „písemných prohlášení učiněných místopřísežně nebo mající podle právních předpisů státu, ve kterém jsou učiněna, rovnocenný účinek“ ve smyslu čl. 78 odst. 1 písm. f) nařízení č. 207/2009 třeba ověřit hodnověrnost a pravdivost informací, jež jsou v nich obsaženy, se zohledněním zejména původu dokumentu, okolností jeho vyhotovení, toho, komu je dokument určen, a je třeba klást si otázku, zda se uvedený dokument vzhledem ke svému obsahu jeví jako rozumný a důvěryhodný [viz v tomto smyslu rozsudek Tribunálu ze dne 16. prosince 2008, Deichmann-Schuhe v. OHIM – Design for Woman (DEITECH), T-86/07, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 47, a rozsudek Tribunálu ze dne 13. května 2009, Schuhpark Fascies v. OHIM – Leder & Schuh (jello SCHUHPARK), T-183/08, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 38].

34 Je tedy třeba mít za to, že s ohledem na flagrantní vztahy mezi autorem prohlášení a žalobkyní lze uvedenému prohlášení přiznat důkazní hodnotu pouze v případě, že je podepřeno obsahem čtrnácti předložených fotografií a čtyř faktur.

35 Je třeba konstatovat, že tři faktury pocházejí z července 2006 a týkají se Dánska, Maďarska a Slovenska, a že jedna z nich pochází z ledna 2007 a týká se Německa. Slovo „centrotherm“ je uvedeno v záhlaví uvedených faktur a je k němu doplněno logo žalobkyně, které má funkci názvu tohoto podniku, jakož i jeho poštovní adresy.

36 Na těchto fakturách je uvedeno, že žalobkyně nejrůznější výrobky související s instalatérskými pracemi (trubky, objímky, přípojky pro kotle k vytápěcím zařízením, revizní kolena potrubí, záklopky pro systémy k odvodu spalin) prodala čtyřem zákazníkům za částku, která při zahrnutí faktury z roku 2007 odpovídá méně než 0,03 % obratu, ohledně něhož jednatel žalobkyně prohlásil, že jej dosáhl v roce 2006 prostřednictvím prodeje výrobků pod ochrannou známkou CENTROTHERM.

37 Z toho vyplývá, že žalobkyně před OHIM předložila důkazy o relativně nízkém prodeji v porovnání s částkou uvedenou v prohlášení jejího jednatele. I v případě, že by odvolací senát zohlednil uvedené prohlášení, je tudíž třeba konstatovat, že ve spise není dostatek skutečností, které podporují obsah uvedeného prohlášení, pokud jde o hodnotu prodejů. Navíc – stran časového aspektu užívání ochranné známky – se uvedené faktury týkají velmi krátkého, ba dokonce jen několik vymezených dní pokrývajícího období, a sice 12., 18. a 21. července 2006 a 9. ledna 2007.

38 Pokud jde o předložené fotografie, je potřeba konstatovat, že ze čtrnácti fotografií je ochranná známka CENTROTHERM jasně viditelná pouze na sedmi fotografiích, a sice:

– jakožto nátisk na dvou trubkách;

– jakožto nátisk na dvou předmětech, které se jeví jako části trubek;

– jakožto samolepící etiketa umístěná na předmětu, který se jeví jako paleta, a na dvou kartonech.

39 Na čtyřech dalších fotografiích není nikterak možné rozpoznat, že by se na nich vyskytovala sporná ochranná známka.

40 Na třech posledních fotografiích je možné rozeznat náznaky ochranné známky CENTROTHERM, a sice:

– písmena „centroth“ na ústí trubky;

– logo společnosti žalobkyně, jakož i nečitelný text v blízkosti tohoto loga, odpovídající pravděpodobně textu v záhlaví předložených faktur, na trubce a na předmětu, který se jeví jako ústí trubky.

41 Je třeba rovněž konstatovat, že na žádné z těchto fotografií není uvedeno datum a že na jednání žalobkyně připustila, že nebyly pořízeny v průběhu relevantního období.

42 Uvedené fotografie mimoto neumožňují identifikovat výrobky, které jsou zabaleny na paletě a ve dvou kartonech se samolepícími etiketami CENTROTHERM. Ačkoli je na dvou z těchto samolepících etiket uvedeno označení týkající se instalatérských prací, fotografie ani faktury neposkytují informace, které by umožnily vyvodit, co tyto obaly skutečně obsahují.

43 Navíc čísla zboží, která jsou identifikovatelná na samolepících etiketách, neodpovídají číslům zboží uvedeným na fakturách poskytnutých žalobkyní. Z toho vyplývá, že na základě uvedených fotografií a faktur nelze dospět k závěru, že obaly, na nichž byly umístěny samolepící etikety s ochrannou známkou CENTROTHERM, žalobkyně během relevantního období skutečně distribuovala.

44 Z předcházejícího vyplývá, že fotografie ani faktury neumožňují podpořit prohlášení jednatele žalobkyně v rozsahu, v němž jednatel tvrdí, že během relevantního období byly na trh pod ochrannou známkou CENTROTHERM uváděny následující výrobky: mechanické součástky klimatizačních, parních, sušících a ventilačních zařízení;

zařízení na filtraci vzduchu a jejich součástky; těsnění, těsnící materiál; materiál na těsnění a na izolaci; umělé hmoty jako polotovary; stavební hmoty, výztuže pro stavebnictví; obložení stěn, stavební panely; panely; nástavce na komíny, poklopy na komíny, komínové nástavce a komínové pláště.

45 Je potřeba dospět k závěru, že globální posouzení skutečností uvedených ve spise neumožňuje vyvodit, ledaže by se použily dohady opírající se o pravděpodobnost nebo domněnky, že ochranná známka CENTROTHERM byla skutečně užívána během relevantního období pro ostatní výrobky a služby, které nejsou uvedeny v bodě 11 výše.

46 První žalobní důvod tedy musí být zamítnut.

Ke druhému žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení povinnosti zkoumat skutečnosti z moci úřední

Argumenty účastníků řízení

47 Žalobkyně se domnívá, že se OHIM dopustil nesprávného právního posouzení, když porušil povinnost zkoumat skutečnosti z moci úřední. Podle jejího názoru zrušovací oddělení porušilo čl. 76 odst. 1 první větu nařízení č. 207/2009 v rozsahu, v němž nezohlednilo skutečnosti obsažené ve spise OHIM ohledně návrhu na prohlášení

neplatnosti ochranné známky CENTROTHERM, který dne 5. prosince 2006 podala společnost propojená s vedlejší účastnicí.

48 Spis OHIM týkající se řízení o prohlášení neplatnosti obsahoval rozhodné skutečnosti pro přezkum skutečného užívání ochranné známky CENTROTHERM, zejména tvrzení o její přítomnosti na trhu výroby systému k odvodu spalin z umělé hmoty pro kondenzační kotle, číselné údaje ohledně prodeje výrobků žalobkyně mezi roky 1994 a 2001, jakož i odkazy na její internetovou stránku.

49 Podle žalobkyně lze s ohledem na uvedené skutečnosti dospět k závěru, že „je velmi pravděpodobné", že během relevantního období uváděla na trh rozsáhlou škálu výrobků pod ochrannou známkou CENTROTHERM.

50 OHIM a vedlejší účastnice argumenty žalobkyně popírají.

Závěry Tribunálu

51 Úvodem je třeba připomenout znění čl. 76 odst. 1 nařízení č. 207/2009, podle něhož „[v] průběhu řízení zkoumá úřad skutečnosti z moci úřední; v řízení týkajícím se relativních důvodů zamítnutí se však úřad při zkoumání omezí na skutečnosti, důvody a návrhy přednesené účastníky."

52 V projednávané věci je třeba uvést, že skutečnosti odůvodňující zrušení jsou podobně jako skutečnosti odůvodňující zamítnutí zápisu jak absolutní, tak relativní povahy.

53 Podle čl. 51 odst. 1 nařízení č. 207/2009 totiž ke zrušení práv majitele ochranné známky Společenství dojde, jestliže ochranná známka nebyla po období pěti let řádně užívána [čl. 51 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009], stala-li se ochranná známka v důsledku činnosti nebo nečinnosti svého majitele označením, které je v obchodě obvyklé pro výrobek nebo službu, pro které je zapsána [čl. 51 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009] nebo pokud by v důsledku užívání majitelem nebo s jeho souhlasem ochranná známka mohla klamat veřejnost [čl. 51 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009].

54 Zatímco se poslední dvě podmínky týkají absolutních důvodů pro zamítnutí zápisu, jak vyplývá z čl. 7 odst. 1 písm. b) až d) a g) nařízení č. 207/2009, první podmínka se týká ustanovení spadajícího pod přezkum relativních důvodů pro zamítnutí zápisu, a sice čl. 42 odst. 2 nařízení č. 207/2009. V důsledku toho je třeba dospět k závěru, že přezkum OHIM týkající se otázky skutečného užívání ochranné známky Společenství v rámci řízení o zrušení podléhá použití čl. 76 odst. 1 *in fine* nařízení č. 207/2009, který stanoví, že se tento přezkum omezuje na skutečnosti uplatněné účastníky.

55 Z toho vyplývá, že předpoklad žalobkyně, podle něhož OHIM svůj přezkum neprávem omezil na důkazy, které předložila, je nesprávný.

56 Druhý žalobní důvod je tedy třeba zamítnout.

Ke třetímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z nezohlednění důkazů předložených před odvolacím senátem

Argumenty účastníků řízení

57 Žalobkyně uvádí, že OHIM měl zohlednit důkazy o užívání sporné ochranné známky, které předložila poprvé před odvolacím senátem.

58 V tomto ohledu tvrdí, že čl. 51 odst. 1 písm. a) a čl. 76 odst. 1 první větu nařízení č. 207/2009 a pravidlo 40 odst. 5 nařízení č. 2868/95 je třeba vykládat v tom smyslu, že OHIM má povinnost doplnit svůj spis týkající se řízení o zrušení v případě, že je tento spis zjevně neúplný. V projednávané věci měl tudíž odvolací senát povinnost zohlednit důkazy, které byly předloženy poprvé před ním.

59 Žalobkyně podpůrně tvrdí, že i v případě, že by taková povinnost odvolacího senátu neexistovala, měl odvolací senát v rámci správného výkonu své posuzovací pravomoci na základě čl. 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009 zohlednit důkazy, které byly předloženy poprvé před ním.

60 OHIM a vedlejší účastnice navrhují žalobní důvod zamítnout.

Závěry Tribunálu

61 Zaprvé je třeba připomenout, že přezkum otázky skutečného užívání ochranné známky Společenství prováděný OHIM podléhá použití čl. 76 odst. 1 *in fine* nařízení č. 207/2009, jak je uvedeno v bodech 51 až 54 výše. Uvedené ustanovení stanoví, že přezkum OHIM je omezen na skutečnosti uplatněné účastníky. Z toho vyplývá, že je třeba odmítnout tvrzení žalobkyně, podle něhož má OHIM povinnost svůj spis doplnit z úřední povinnosti.

62 Zadruhé, možnost účastníků řízení před OHIM předložit skutečnosti a důkazy po uplynutí lhůt stanovených za tímto účelem neexistuje bezpodmínečně, nýbrž je, jak vyplývá z judikatury, podmíněna neexistencí ustanovení v opačném smyslu. Pouze tehdy, je-li tato podmínka splněna, disponuje OHIM posuzovací pravomocí v souvislosti se zohledněním skutečností a důkazů předložených opožděně [rozsudek Tribunálu ze dne 12. prosince 2007, K & L Ruppert Stiftung v. OHIM – Lopes de Almeida Cunha a další (CORPO livre), T-86/05, Sb. rozh. s. II-4923, bod 47].

63 V projednávaném případě přitom existuje ustanovení, které brání zohlednění důkazů předložených před odvolacím senátem, a sice pravidlo 40 odst. 5 nařízení č. 2868/95.

64 Ze všeho výše uvedeného vyplývá, že třetí žalobní důvod musí být zamítnut.

K námitce protiprávnosti pravidla 40 odst. 5 nařízení č. 2868/95

Argumenty účastníků řízení

65 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že pravidlo 40 odst. 5 nařízení č. 2868/95 nelze použít v rozsahu, v němž brání OHIM v tom, aby zohlednil důkazy předložené po lhůtě v rámci řízení o zrušení na základě čl. 51 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009. V tomto ohledu tvrdí, že pravidlo 40 odst. 5 nařízení č. 2868/95 je v rozporu s článkem 202 ES, jakož i s čl. 57 odst. 1, čl. 76 odst. 1 a s čl. 162 odst. 1 nařízení č. 207/2009. Žalobkyně dále tvrdí, že uvedené pravidlo je v rozporu s obecnými zásadami práva Společenství, zejména se zásadou proporcionality, s právem vlastnit majetek a s právem na spravedlivý proces.

66 OHIM a vedlejší účastnice navrhují, aby námitka protiprávnosti byla zamítnuta.

Závěry Tribunálu

67 Tribunál konstatuje, že ačkoli je pravda, že pravidla nařízení č. 2868/95 nemohou být v rozporu s ustanoveními a systematikou nařízení č. 207/2009, nic to nemění na tom, že mezi pravidlem 40 odst. 5 nařízení č. 2868/95 a ustanoveními týkajícími se zrušení obsaženými v nařízení č. 207/2009 nelze konstatovat žádný rozpor.

68 Zatímco totiž nařízení č. 207/2009 stanoví hmotněprávní pravidlo, a sice sankci spočívající ve zrušení ochranných známek Společenství, které nebyly skutečně užívány, nařízení č. 2868/95 stanoví použitelná procesní pravidla, zejména uložení důkazního břemene a následky v případě nedodržení stanovených lhůt. Jak již ostatně bylo uvedeno výše (viz body 51 až 54 výše), ze systematiky nařízení č. 207/2009 vyplývá, že u návrhu na zrušení z důvodu neexistence skutečného užívání jsou rozsah a intenzita přezkumu OHIM vymezeny důvody a skutečnostmi uplatněnými účastníky.

69 Je potřeba konstatovat, že argumenty uvedené žalobkyní nikterak neprokazují, že by procesní ustanovení pravidla 40 odst. 5 nařízení č. 2868/95, které důkazní břemeno ukládá majiteli ochranné známky Společenství a stanoví, že nepředložení dostatečných důkazů ve stanovených lhůtách vede ke zrušení, mohlo být v rozporu s nařízením č. 207/2009.

70 Ohledně údajného porušení zásady proporcionality je třeba připomenout, že nedodržení lhůt, které jsou pro řádné fungování systému Společenství zásadní, k němuž dojde bez řádného důvodu, může právní úprava Společenství sankcionovat ztrátou práva, aniž je to neslučitelné s uvedenou zásadou proporcionality [viz v tomto smyslu rozsudek Tribunálu ze dne 17. září 2008, Neurim Pharmaceuticals (1991) v. OHIM – Eurim-Pharm Arzneimittel (Neurim PHARMACEUTICALS), T-218/06, Recueil, s. II-2275, bod 55].

71 Konečně je třeba konstatovat, že tvrzení, podle něhož pravidlo 40 odst. 5 nařízení č. 2868/95 zasahuje do práva vlastnit majetek a práva na spravedlivý proces, postrádá opodstatnění. Uvedeným pravidlem nejsou nikterak dotčena práva majitele ochranné známky Společenství, ledaže by se tento majitel rozhodl, jak to v projednávaném případě učinila žalobkyně, že před OHIM ve stanovené lhůtě nepředloží důkazy, které má k dispozici a které prokazují skutečné užívání jeho ochranné známky.

72 Ze všeho předcházejícího vyplývá, že námitka protiprávnosti vznesená žalobkyní musí být rovněž zamítnuta.

73 Žalobu je tedy třeba zamítnout v plném rozsahu.

K nákladům řízení

74 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

75 Vzhledem k tomu, že OHIM požadoval náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že vedlejší účastnice nepožadovala náhradu nákladů řízení od žalobkyně, ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (šestý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti Centrotherm Systemtechnik GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

3) Společnost centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG ponese vlastní náklady řízení.

Moavero Milanesi Wahl Soldevila Fragoso

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 15. září 2011.

Podpisy.